

Bayer Zsolt: Szavazás után

2016 október 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nézzük a dolgot magát!

Mindenekelőtt szögezzük le: Mindenki pontosan azt mondta a népszavazás után, amit vártunk tőle. Mondhatjuk, minden egyes megszólaló beszédét és mondanivalóját hájszálpontosan meg tudtuk volna írni előre.

MSZP: Orbán elbukott, ezek után bármit tesz, illegitimmé válik a hatalma;

DK: A demokratikus ellenzék hatalmas győzelmet aratott;

A reszli, PM-től Együttig: Ugyanaz, kissé ragozva (mégis csak ki kell találni valamit, látszódjék az önállóság);

Liberálisok: Semmi;

Jobbik: Orbánnak le kell mondania;

MEGÜZENTÜK BRÜSSZELNEK

98%

NEM!

Jegyezzük meg a jegyzőkönyv kedvéért: A legocsmányabb csíkot megint a Jobbik húzta, mint kágyilló az érett epren. Ugyanis miközben Vona kijelentette, hogy menni kell szavazni és nemet kell mondani, „odalent” a terepen suttogóban és a biztos saját bázisnak kacsintva megmondták, hogy nem kell ám elmenni. Mert „most ki lehet

szürni Orbánnal, most ez a pártérdek.” Aztán Vona kiállt a lemondással, meg hogy egymillió jobbikos ment el szavazni. Klasszikust idéznék erre: „Egy lószart mama!” S ideje megemlékezni Csukásról, a váteszről, aki megmondta ezt is előre, miután ezek a fiúk őt is hátra szűrték: A Jobbikkal megszületett az új „prolipárt”. A komcsik nemzeti radikálissá maszkírozott verziója.

De ez valójában teljesen lényegtelen, és ezt is tudtuk előre.

A lényeg pedig ez:

A rendszerváltás óta lezajlott népszavazások (vegyük az 1997 óta megrendezett négyet!) mindegyike ehhez hasonló, vagy lényegesen rosszabb részvételi arányt produkált. Nézzük a részleteket!

1997 novemberében szavaztunk Magyarország NATO tagságáról. Ügydönt? népszavazást írt ki a parlament, amely a népszavazás előtt leszállította az érvényességi küszöböt, méghozzá 25%-ra. Vagyis attól fogva a választópolgárok mindössze 25%-nak kellett megjelennie a választáson és érvényes szavazatot leadnia, hogy a népszavazás érvényes legyen (elképesztően alacsony arány!).

Ha akkor nem születik meg ez a változtatás, Magyarország nem szavazza meg a NATO tagságot, ugyanis nem ment el szavazni a választópolgárok fele! A szavazás 49% volt, és igennel szavazott 3 344 131 f? (85%).

2003 áprilisában szavaztunk az ország EU tagságáról. A népszavazás szintén ügydönt? volt, és minden politikai er? a belépés támogatására szólította fel a polgárokat, és a részvételre buzdított.

Ennek ellenére a választópolgárok mindössze 45%-a ment el szavazni! Az igenek dönt? többségben voltak, 3 056 027 f? (84%).

Következett a nagy szégyen, a 2004 decemberi népszavazás. A Magyarok Világszövetsége által kezdeményezett népszavazás kampányában a Gyurcsány vezette MSZP (és az SZDSZ) teljes erővel a határon túli magyarok kedvezményes honosítása és magyar állampolgársága ellen kampányolt. Elkerült a már 2002-ben Kovács László által megzenésített 23 millió románóvás, s hogy a határon túli magyarok elveszik a nyugdíjunkt, s fejenként évi plusz százezer forintjába fognak kerülni a magyar állampolgároknak. (Ne felejtjük el: Akik akkor a magyarok megtagadásáért kampányoltak és mozgósítottak, személy szerint ugyanazok, mint akik most a migránsok mellett emelik fel szavukat!)

A magyar nemzet fennállásának legaljasabb, legocsmányabb, igazi haza- és nemzetáruló kampányának köszönhetően a részvétel mindössze 37%-os volt. S bár gy?ztek az igenek, az alacsony részvétel miatt az igenek száma nem érte el a 25%-ot, így a népszavazás eredménytelen lett. Igennel szavazott 1 922 680 f?, ami 23%-ot jelentett.

Következett a 2008 márciusi népszavazás, amelyet a Fidesz kezdeményezett. Az állampolgároknak három kérdésre kellett válaszolnia, nevezetesen, hogy elutasítják-e a tandíjat, a vizitdíjat és a kórházi napidíjat.

Ez volt az egyetlen népszavazás, ami effektíve a pénzről szólt, ami zsebre ment, s így egyszersmind ez volt az egyetlen népszavazás, ahol a részvétel meghaladta az 50%-ot. Kicsivel ugyan, 040 századdal, de mégis... És az 50,40%-os részvétel mellett a tandíjat 3 385 981 f? utasította el, ez a választópolgárok 42%-át jelentette. A vizitdíjat 3 321 313 f?, a szavazók 41%-a, míg a kórházi napidíjat 3 309 616 f?, szintén 41% utasította el.

Ismétlem: Ez volt a legmagasabb részvételi arány, az egyetlen a vizsgált népszavazások közül, ahol a részvételi arány kicsivel 50% fölé kúszott!

Nos, ennek fényében vizsgáljuk meg a mostani népszavazás számait!

Mikor ezt írom, a tények a következők:

A szavazáson megjelent 3 538 464 f?, ez 46%. Ebből érvénytelenül szavazott 6%, 220 000 f?, vagyis az érvényes szavazatok száma 3 318 464, ami 40%. Egy valamit azonban ne felejtünk el! A 6% érvénytelen szavazat politikai aktus, politikai szándék eredménye, hiszen voltak politikai er?k, amelyek kifejezetten érvénytelen szavazatok leadására buzdították híveiket. Ez cáfolhatatlan tény, ugyanis az Index éppen azon örvendezett, hogy az érvénytelen szavazatra buzdító Kétfarkú Kutya Párt a 6%-kal bejutna a parlamentbe. Tehát de jure 40,17% a

részvételi arány, ám de facto 46,17%, hiszen esetünkben az érvénytelen szavazat egy tudatosan választott politikai cselekvés volt!

S ez a részvételi arány oszlott tehát meg a következőképpen:

Igen: 55 660 szavazat, 1,68%;

Érvénytelen: 220 000 szavazat, 6%;

Nem: 3 262 804 szavazat, 98,32%;

És a közel 3,3 millió szavazat emelkedni fog a határon túliak és a levélszavazatok összeszámlálása után.

Vagyis tényszerűen annyit mondhatunk, hogy a jelenlegi népszavazáson eddig soha nem látott eredmény született, ugyanis eddig egyetlen népszavazáson sem mondott majd' 3,5 millió ember egyformát valamire! Ne felejtjük el: Az ország EU tagságára alig több, mint hárommillió polgár mondott igent, mégsem jutna senkinek eszébe, hogy megkérdőjelezze EU-tagságunk legitimitását azért, mert de jure és de facto a választópolgárok kisebbsége szavazott igennel. És most, amikor ismét az EU-val kapcsolatban kellett véleményt mondanunk valamiről, csak és kizárólag az EU tagságunkról szóló népszavazással történő összehasonlítás a logikus! Ezt abból is tudhatjuk, hogy az Index valami egészen elképesztő érvet húzott elő, hogy miért nem helyes ez az összeállítás. Egyik szerzőjük, akinek nagyon kevés észte adott a Jóisten, ezt írta le a választás éjszakáján:

„Torzítás a 2003-as népszavazáshoz mérni a nemek számát

Az m1 népszavazási m?sorában korábban azt mérték össze, hányan szavaztak most a betelepítési kvóta ellen, és ehhez képest az uniós népszavazáson hányan szavaztak az EU-ba való belépésre. Az összehasonlítás már csak azért is sántít, mert a 2003. április 12-én tartott referendumon reggel 6-tól este 21 óráig voltak nyitva az urnák, tehát 2 órával tovább lehetett szavazni, mint ma.”

Na? Ez azért csodálatos, nem igaz? Tehát az EU tagságunkról szóló népszavazáson két órával tovább lehetett szavazni, mégis majd' félmillióval kevesebben szavaztak igennel, mint most nemmel, ezért ezt nem lehet összehasonlítani.

Egy Csarnó Ella nevű zseni írta ezt le. Egészen biztos, hogy fényes jövő előtt áll, ennyi ésszel...

Összegzőképpen pedig szögezzük le a következőket is:

A baloldal szerint óriási győzelmet arattak, erre a győzelemre vártak tíz éve. Hát, nézzük...

Először is fontos tudni, hogy a népszavazási részvételi arányokat nem lehet összevetni (Ellácska, ezt tényleg nem!) az országgyűlési választások részvételi adataival, mert teljesen más választásokról, a szavazók teljesen más lélektani állapotáról van szó. Csak népszavazást népszavazással, országgyűlési választást országgyűlési választással lehet és érdemes összevetni. De most látjuk, hogy a baloldal már koalíciókat készül kötni, előválasztásokról beszél, és szerintük megbukott a kormány (bár ez utóbbi hülyeséget a Jobbik és Vona is magáévá tette).

Jó. Akkor nézzünk körül ezen a fronton. Tehát most, amikor a teljes baloldal nyíltan a bojkott illetve az érvénytelen szavazat mellett kampányolt, „sikerült” 3,83%-al 50% alá vinni a részvételt. Igen, ismétlem, ez a helyes szám. ugyanis a 6%-nyi érvénytelen szavazat egy tudatos és tevételes, valóságos politikai cselekvés eredménye, vagyis az érvénytelenül szavazó állampolgárok elmentek szavazni, és egy politikai aktor felhívásának engedelmességgel érvénytelen szavazatot adtak le. Tehát?k de jure és de facto is részt vettek a népszavazáson! Vagyis a magát baloldali és „demokratikus” ellenzéknek valló tábor nem egészen négy százalékot volt képes lefaragni az érvényességi küszöbötől. És ne felejtjük: Ha ez a népszavazás az 1997-ben általuk megállapított szabályok szerint zajlott volna, minden idők legnagyobb részvételi arányú és legsikeresebb népszavazása lenne!

És most nem az?

Miután a kormánypártok 2011-ben visszaállították az 50% plusz 1 szavazat érvényességi küszöböt (amúgy tessék mondani: melyik a demokratikusabb valójában?), a mostani népszavazás jogi értelemben érvénytelen. Ámde

körülbelül 3,5 millió ember mondott nemet! És ennyien még soha, ismétlem: SOHA nem szavaztak egy irányba sem népszavazáson, sem pedig az általában sokkal magasabb részvételi arányú országgyűlési választáson!

Lássunk akkor néhány példát: Az MSZP ikonikusnak tekinti az 1994-es országgyűlési választásokat, amelyen utódpártként, 45 év kommunizmus után, szabad választáson térhettek vissza a hatalomba, több, mint kétharmados felhatalmazással. Nos, az MSZP 1994-ben az első fordulóban 1 689 081, a másodikban pedig 1 935 719 szavazatot kapott. Ez 31 illetve 45%-nak felelt meg. Tehát a párt, legnagyobb arányú győzelmekor több, mint 1,5 millióval kevesebb szavazatot kapott, mint ahányan most a nemre voksoltak.

2002-ben ezek a számok így alakultak:

Az első fordulóban az MSZP 2 361 9976 szavazatot kapott (42%), a másodikban pedig 2 011 820 szavazatot (45%).

A Fidesz ezzel szemben 2010-ben 2 743 626 szavazatot kapott, ami 54%-nak felelt meg, és gyakorlatilag az első fordulóban eldőlt minden, s lett meg a párt kétharmados győzelme. Figyeljék a számot magát: 2 743 626 szavazatot! Soha elítelte párt ilyen arányú támogatást nem kapott, ehhez képest már akkor, s azóta is azt hallgatjuk, hogy a „Fidesz kétharmada valójában nem is kétharmad, hiszen <-> a választók 30%-a szavazott rájuk”. Elképesztő „érvelés”... Igazi munkásörös...

Aztán következett a 2014-es választás, ahol ismét kétharmados Fidesz-KDNP győzelem született 2 264 780 szavazattal, ami 45%-ot ért.

Nos, ezen számok ismeretében kell értékelni azt a várhatóan mintegy 3,5 millió szavazatot, amelyet most a NEM kapott. Ugyanis ez a szavazatszám 1,2 millióval több, mint amennyit az MSZP valaha kapott ORSZÁGGYŰLÉSI választáson, és 700 000 szavazattal több, mint amennyit a Fidesz-KDNP valaha kapott szintén országgyűlési választáson.

Vagyis a kormány által kiírt népszavazáson a kormány begyűjtötte a rendszerváltás óta kiírt valamennyi választáson leadott legtöbb voksot. 3,5 milliót! Ezzel szemben a baloldali, „demokratikus” ellenzék nem egészen 4%-kal tudta jogilag az érvényességi küszöb alá vinni a népszavazást, a liberálisok kaptak 1,7%-ot, és egy viccpárt, mely az érvénytelen szavazatok leadására buzdított megszerzett 6%-ot.

Ezt ünneplik baloldalon olyan győzelemként, amelyre tíz éve várnak.

Mi pedig nyugodtan hátra dőlhetünk: Tényleg úgy néz ki, hogy ez marad életük legnagyobb győzelme. S erre föl álltak neki koalíciós tárgyalásokat folytatni, meg próbaválasztásokról delírálni, erre föl sikoltozzák nagy hangon, hogy megbukott a kormány, megbukott az Orbán...

Az Index pedig így fogalmaz: Hiába volt a hatalmas kampány, nem nőtt a tábor, annyian szavaztak nemmel, ahányon legutóbb a Fideszre és a Jobbikra.

Nos, előbb munkahipotézisként fogadjuk el az állítást. És kérdezzük meg nagy tisztelettel: És akkor mi van? Másfél évvel a következő országgyűlési választások előtt, és hat év kormányzás után ugyanakkora a Fidesz-KDNP tábora, mint volt a legutóbbi választáson? Vagyis szinte biztosan behúzzuk újra a kétharmadot? És ezt ünnepli tíz éve várt hatalmas győzelemként a baloldal meg a sajtója?

Ünnepeljétek gyerekek. Nektek tényleg ennyi eszetek van...

Ráadásul a helyzet a baloldal (és a Jobbik) szempontjából még ennél is rosszabb! Ugyanis konkrétan nem igaz, hogy egymillió jobbikos ment el szavazni, már az első részben kifejtettem, miért nem. Azért nem, mert Vonáék a nyilvánosság háta mögött arra buzdították híveiket, hogy maradjanak otthon, a nyilvánosságban pedig például elfelejtettek kampányolni a részvétel mellett, és elfelejtettek mozgósítani. Úgyhogy valójában legjobb esetben is félmillió jobbikos ment el (ezek nagyobb része is a jobbikból többé-kevésbé már kiábrándult radikálisokból állt). És nyugodtan kijelenthetjük, hogy a Fidesz-KDNP minimum elvitte a 2014-es táborát, vagyis 2,3 millió embert. S akkor még mindig ott van 600 000 – 700 000 ember, aki most szavazott. Ez pedig két dolgot jelenthet: Vagy mégis nőtt a tábor, vagy a baloldaltól sikerült ennyi embert átállítani ebben a kérdésben a kormány oldalára.

Nagyjából ezek a tények.

Így fordulunk rá a 2018-as választásokra, mialatt ellenzékünk megpróbál triumfálni, és úgy tesz, mintha elért volna bármit is. Pedig nem ért el semmit. Illetve mégis: Mivel meg fogják nekünk tenni azt a szívességet is, hogy a hátralév? id?ben naponta fogják lehülyézni, lecs?cselekezni, leantiszemitázni és lexenofóbozni a nemmel szavazók táborát, folyamatosan fenntartanak nekünk egy nagyon dühös, nagyon felpaprikázott, nagyon nagy revansra vágyó, minimum két és félmillió táborát, egészen 2018-ig. Vagyis borítékolhatóan megspórolják nekünk a mozgósító kampányt.

Köszönjük szépen!

Bayer Zsolt

Forrás: [Bádóg - Bayer Zsolt blogja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

NYÓKAR MENEDZSER
KÖNYVTÁRSÁG

Ajánló

